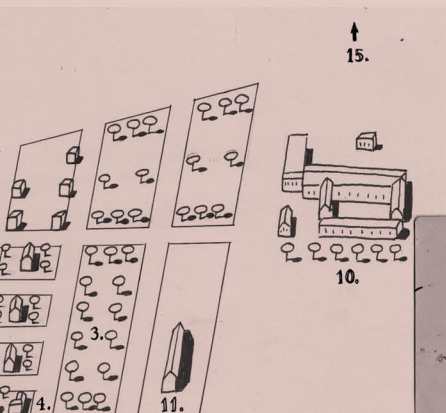

Lukáš
Onderčanin

Československá
komúna
Interhelpo

Utópia v Leninovej záhrade

absynt

absynt

**„Vskutku, našli sa
na Slovensku viacerí,
dobre situovaní
robotníci, nadšení
stúpenci komunizmu,
rojčiví snílkovia
o zlatých jablkách
v Leninovej záhrade.“**

u. fond
na podporu
umenia

Napísanie knihy z verejných zdrojov
podporil formou štipendia Fond
na podporu umenia / Publikáciu
z verejných zdrojov podporil
Fond na podporu umenia

Copyright © Lukáš Onderčanin 2021
Design & Layout © Pavlína S. Morháčová
ISBN 978-80-8203-264-5

**„V Amerike môžete
mať všetko, len
žiadnu slobodu.
Jediná slobodná
krajina na svete je
Sovietsky zväz.“**

Štefan Dubček

**Utópia
v Leninovej
záhrade**

**Československá
komúna
Interhelpo**

Lukáš Onderčanin

Trasa 1. transportu družstva Interhelpe,
29. marec 1925 - 24. apríl 1925

ETSKÝCH SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK

SAMARA

BUZULUK

ORENBURG

ARALSK

ARYS

PIŠPEK

KAZAŠKÁ A.S.S.R.

KARAKIRGIZSKÁ AU

ARALSKÉ MORE

KASPICKÉ MORE

UZBECKÁ S.S.R.

TAŠKENT O

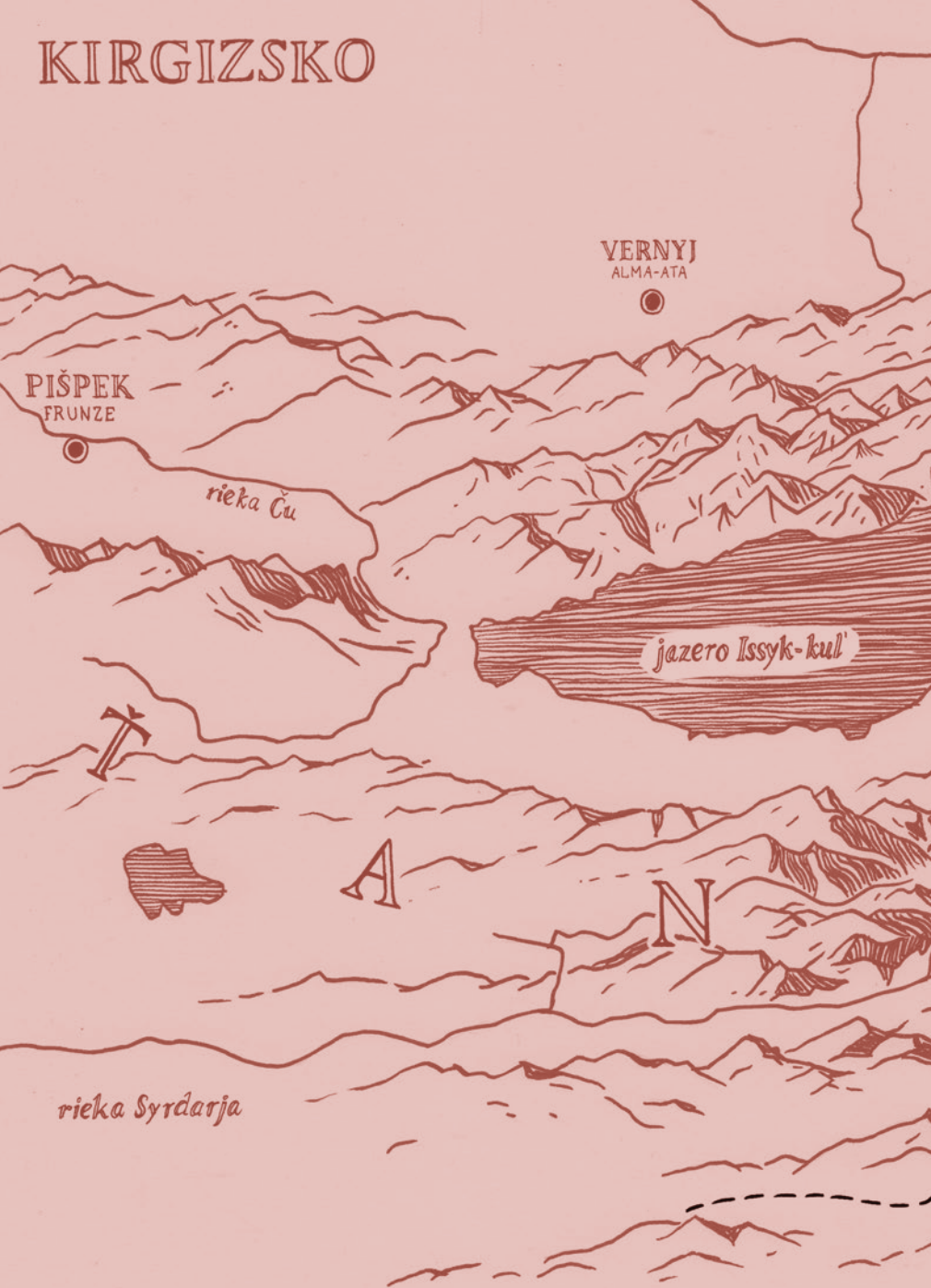
TURKMENSKÁ S.S.R.

PERZIA

AFĜANISTAN

KIRGIZSKO

- trasa expedície Rudolfa Marečka do Číny v roku 1918
- - - hranice Sovietskeho zväzu a Kirgizskej autonómnej
sovietskej socialistickej republiky (1926-1936)

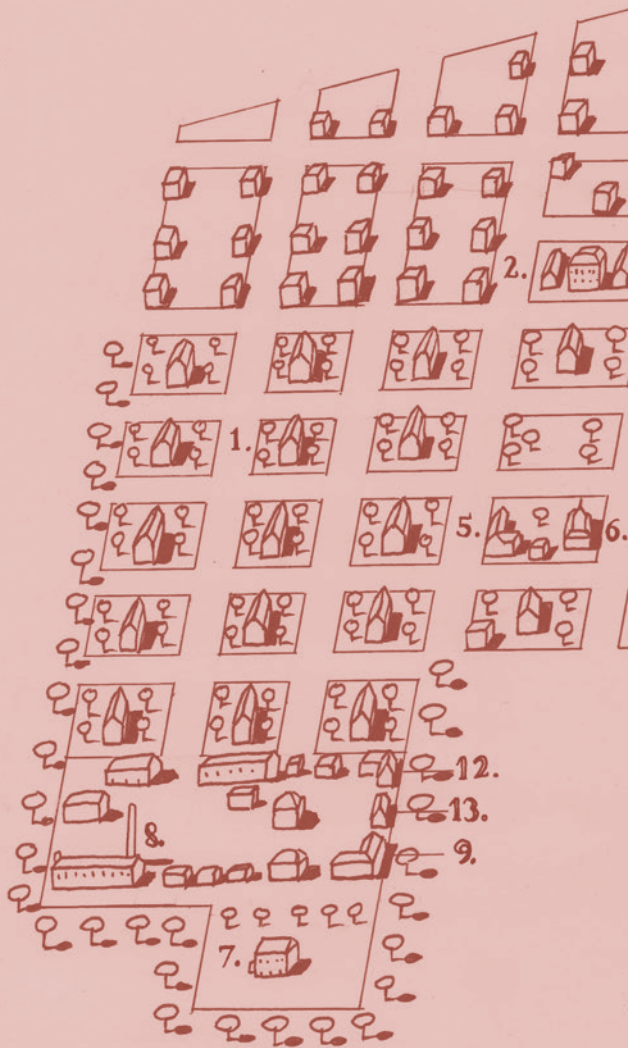
PRŽEVALSK
KARAKOL

ČÍNA

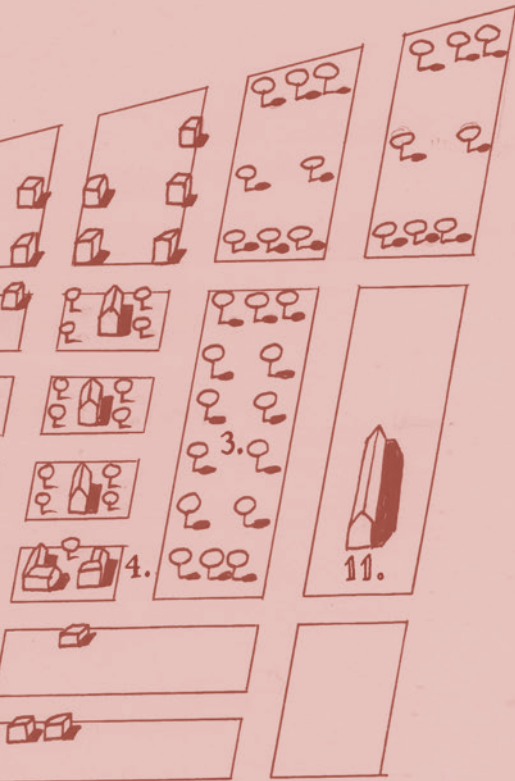
AXU

DRUŽSTVO INTERHELPO

↑
15.

10.

1. DUBČEKOV DOM	8. NÁBYTKOVÁ TOVÁREŇ
2. PRÁČOVŇA	9. ZDRAVOTNÍCKE STREDISKO
3. PARK	10. TEXTILNÁ FABRIKA
4. JASLE	11. TEXTILNÉ DRUŽSTVO
5. ŠKOLA	12. KANCELÁRIE
6. KLUB	13. KONZUM
7. PÍLA	14. ŽELEZNIČNÁ STANICA
	15. GARBIARENĚ

Priateľky	20
Nová éra	28
Jazyk zradcov	40
Amerika	50
Obchodník s utópiou	58
„Baťa drtí drahotu“	72
Trenčianska vzbuera	84
Buržoázne tango	94
Dobytčáky	108
Na východ	118
Koniec sveta	136
Ďžailó	148
Epidémia	160
Moskva píše Prahe	168
Kalište	180
Frunzegrad	192
Nechcený transport	204
Pán učiteľ	218
Ašir-Bek, priateľ interhelpovcov	228
Mesto záhrad	240
Vážení súdruhovia	254
Prievan z Kremľa	266
Päťročnica	274
Nakrmte davy	286
Kapitalistická ofenzíva	296
Fučíkova výprava	308

Mareček je späť	320
Žobračenka	328
Na výsluchu	342
Homo Sovieticus	352
Prípád Skalický	364
Krvavé tehly	374
Ako sa Interhelpo rozpadlo	386
Buzuluk	394
Spomienky súdruha Marečka	408
Biškek	420
Podakovanie	428
Pramene	430

„Odstránením súkromného vlastníctva vymizli aj všetky negatívne spoločenské javy. Na Utópii nie sú zloději, pretože nie je čo ukradnúť. Všetko predsa patrí všetkým. Nie sú preto možné ani závišť, podvod, lakomstvo...“

Thomas More: *Utópia*

12/II 30²

ПРЯЖЕ

Autorská poznámka

Dobové texty z iných jazykov vrátane češtiny sú preložené do slovenčiny s čiastočným zachovaním autentickej archaickej dikcie jazyka.

V knihe sú použité mnohé historické názvy geografických oblastí a miest. Tie sa v priebehu 20. storočia niekoľkokrát menili spolu s politickými režimami či zmenami administratívnych celkov. Súčasnú hlavnú mesto Kirgizska sa v priebehu 20. storočia nazývalo napríklad Pišpek (do roku 1926), následne Frunze (1926 – 1991) a v súčasnosti Biškek.

V knihe sú tiež použité rozličné historické názvy oblastí, ktoré tvoria dnešné Kirgizsko. To sa nachádza v Strednej Ázii vo východnej časti historického územia Turkestan a Semirečie (Sedemriečie); do roku 1917 bolo súčasťou Ruskej ríše, v rokoch 1924 až 1926 išlo o Karakirgizskú autonómnu oblasť, súčasť Sovietskeho zväzu. Od roku 1926 do roku 1936 existovala Kirgizská autonómna sovietska socialistická republika, po roku 1936 až do pádu Sovietskeho zväzu v roku 1991 sa krajina nazývala Kirgizská sovietska socialistická republika. V knihe sú použité aj archaické názvy ako Kirgízia či Karakirgízia. Všetky geografické názvy v knihe používam podľa doby, v ktorej sa odohráva aktuálna časť príbehu.

▲ František a Pavlína Pokorní z Hlohovca.

